23. PROTOKOLS PAR PASTĀVĪGU STRUKTURĒTU SADARBĪBU, KAS IZVEIDOTA AR KONSTITŪCIJAS I-41. PANTA 6. PUNKTU UN III-312. PANTU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ Konstitūcijas I-41. panta 6. punktu un III-312. pantu;

ATGĀDINOT, ka Savienība īsteno kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kas pamatojas uz to, lai panāktu dalībvalstu darbības konverģences līmeni, kas pastāvīgi pieaug;

ATGĀDINOT, ka kopējā drošības un aizsardzības politika ir kopējās ārpolitikas un drošības politikas sastāvdaļa; ka tā nodrošina Savienības rīcības spējas, izmantojot civilos un militāros līdzekļus; ka Savienība var izmantot šādus līdzekļus Konstitūcijas III-309. pantā minētajos uzdevumos ārpus Savienības, lai nodrošinātu miera uzturēšanu, konfliktu novēršanu un starptautiskās drošības stiprināšanu saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtu principiem; ka šo uzdevumu veikšanai ir jāizmanto dalībvalstu nodrošinātās militārās spējas saskaņā ar "vienotu spēku principu";

ATGĀDINOT, ka Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika neskar dažu dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas īpašās iezīmes;

ATGĀDINOT to, ka Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika respektē pienākumus, ko Ziemeļatlantijas Līgums uzliek dalībvalstīm, kuras uzskata, ka šo valstu kopīgā aizsardzība tiek īstenota Ziemeļatlantijas Līguma Organizācijā, kura turpina būt dalībvalstu kolektīvās aizsardzības pamats; un atgādinot to, ka Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika ir saderīga ar kopējo drošības un aizsardzības politiku, kas noteikta minētajā organizācijā;

PĀRLIECĪBĀ, ka Savienības pārliecinošāka loma drošības un aizsardzības jomā veicinās Ziemeļatlantijas Alianses dinamismu saskaņā ar tā dēvēto "Berlīne Pluss" vienošanos,

APŅĒMUŠĀS nodrošināt Savienības spēju pilnībā uzņemties atbildību starptautiskajā vidē;

ATZĪSTOT, ka Apvienoto Nāciju Organizācija var lūgt Savienības atbalstu steidzamu uzdevumu īstenošanai saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtu VI un VII nodaļu;

ATZĪSTOT, ka drošības un aizsardzības politikas stiprināšana prasīs dalībvalstu pūliņus saistībā ar to spējām;

APZINOTIES, ka jaunas attīstības fāzes sākšana Eiropas drošības un aizsardzības politikas jomā ir saistīta ar iesaistīto dalībvalstu noteiktiem centieniem;

ATGĀDINOT, cik nozīmīgi ir, lai ārlietu ministrs būtu pilnībā iesaistīts pastāvīgās strukturētās sadarbības pasākumos,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

1. pants

Pastāvīgā strukturētā sadarbība, kas paredzēta Konstitūcijas I-41. panta 6. punktā, ir atvērta ikvienai dalībvalstij, kura no dienas, kad stājas spēkā Līgums par Konstitūciju Eiropai, apņemas:

a) sākt intensīvāk attīstīt savas aizsardzības spējas, attīstot savu nacionālo ieguldījumu un - vajadzības gadījumā - līdzdalību daudznacionālos spēkos, Eiropas galvenajās programmās aprīkojuma jomā, kā arī Aizsardzības spēju attīstības, zinātniskās izpētes, sagādes un bruņojuma aģentūras (turpmāk "Eiropas Aizsardzības aģentūra") darbībā; un

b) būt spējīga nodrošināt - vēlākais 2007. gadā - gan valsts līmenī, gan daudznacionālu spēku grupējumos plānveida kaujas vienības paredzēto uzdevumu veikšanai, kuras taktiskās plānošanas līmenī veidotas kā taktiskās kaujas vienības ar palīgelementiem, tostarp transportu un loģistiku, un kuras 5 līdz 30 dienās ir spējīgas iesaistīties III-309. pantā minēto uzdevumu veikšanā, īpaši lai izpildītu Apvienoto Nāciju Organizācijas pieprasījumu, un kuras var nosūtīt uz, sākotnēji, 30 dienu laikposmu, ko var pagarināt līdz 120 dienām.

2. pants

Šā protokola 1. pantā noteikto mērķu sasniegšanai, dalībvalstis, kas piedalās pastāvīgā strukturētā sadarbībā, apņemas:

a) no dienas, kad stājas spēkā Līgums par Konstitūciju Eiropai, sadarboties, lai sasniegtu paredzētos mērķus attiecībā uz investīciju izdevumiem aizsardzības aprīkojumam, un regulāri pārskatīt šos mērķus, ņemot vērā drošības situāciju un Savienības starptautisko atbildību;

b) cik vien iespējams savstarpēji tuvināt savus aizsardzības līdzekļus, jo īpaši saskaņojot militāro vajadzību noteikšanu, apvienojot un, ja nepieciešams, specializējot savus aizsardzības līdzekļus un spējas, kā arī veicinot sadarbību apmācību un loģistikas jomā;

c) veikt konkrētus pasākumus, lai palielinātu savu spēku pieejamību, savietojamību, elastīgumu un gatavību, jo īpaši, identificējot kopējus mērķus attiecībā uz spēku iesaistīšanu, tostarp, iespējams, pārskatot lēmumu pieņemšanas procedūras valsts līmenī;

d) sadarboties, lai nodrošinātu, ka tiek veikti vajadzīgie pasākumi, lai novērstu - tostarp ar daudznacionāliem līdzekļiem un neskarot saistības, kuras tām ir saistībā ar Ziemeļatlantijas Līguma Organizāciju - novērstu trūkumus, ko konstatē saskaņā ar "Aizsardzības spēju attīstības mehānismu";

e) ja nepieciešams, saistībā ar Eiropas Aizsardzības aģentūru līdzdarboties, lai attīstītu galvenās kopīgās vai Eiropas programmas aprīkojuma jomā.

3. pants

Eiropas Aizsardzības aģentūra regulāri veic iesaistīto dalībvalstu ieguldījuma izvērtēšanu, ciktāl tas attiecas uz šo valstu spējām, īpaši izvērtējot ieguldījumu, kurš veikts saskaņā ar kritērijiem, ko nosaka - *inter alia* - pamatojoties uz šā protokola 2. pantu, un vismaz reizi gadā iesniedz attiecīgu ziņojumu. Izvērtēšana var būt par pamatu Padomes ieteikumiem un eirolēmumiem, ko pieņem saskaņā ar Konstitūcijas III-312. pantu.